

Ž. proti Janu K. o zjištění otcovství a placení výživného nižší soudy zamítly.

Nejvyšší soud povolil obnovu řízení v dotčeném sporu, zrušil rozsudky nižších soudů a soudu první stolice uložil, aby dále o věci jednal a znovu rozhodl.

D ů v o d y :

Žalobce se domáhá povolení obnovy řízení podle § 530 č. 7 c. ř. s. z toho důvodů, že nalezl nové průvody o svém tvrzení učiněném v základní rozepři C II 503/32, že nemanželská matka v kritické době, ač to pod přísahou vyloučila, měla pohlavní styky s jinými muži. Ježto nižšími soudy bylo zjištěno, že doba, kdy se žalobce dověděl o těchto nových důkazech, spadá ještě do lhůty v § 534 c. ř. s. stanovené a výsledky řízení nepodávají podkladu pro závěr, že žalobce nově nabízené důkazy mohl uplatnit již před skončením ústního jednání, konaného v základní rozepři, nutno ještě zkoumat jen otázku, zda důkazy, o které nyní jde, byly způsobilé přivésti ve věci hlavní rozhodnutí žalobci příznivější. Nižší soudy odpověděly na tuto otázku záporně, vycházejíce z toho, že se důkaz v příčině svědka Josefa K. žalobci vůbec nezdařil, poněvadž uvedený svědek nepotvrdil okolnosti, o nichž byl veden, v příčině svědků Josefa P. a Oldřicha F. však nižší soudy dospěly k přesvědčení, že jejich vypovědím jest odepřítí hodnověrnost, takže jimi není prokázána soulož nemanželské matky s jinými muži. Ale těmito úvahami předbíhají nižší soudy již rozhodnutí ve věci samé. Pro spor rozhodující byla co do přípustnosti obnovy toliko otázka, zdali dotčené nové důkazy — hledíc na to, že nemanželská matka v základní rozepři vůbec popírala jakékoli pohlavní styky s muži, kdežto tehdejší žalovaný (nynější žalobce) zase popřel každou soulož s ní v kritické době — mohou zeslabiti hodnověrnost jediné svědkyně, o kterou se rozhodující zjištění v základním sporu opírají. Tuto možnost však nutno připustiti a neprávem uvažovaly nižší soudy již nyní o důkazní síle svědeckých výpovědí Josefa P. a Oldřicha F. Teprve v dalším řízení bude na soudě, aby pečlivě přihlížeje též k ostatním výsledkům průvodního řízení uvažoval o tom, zdali bude pokládati soulož nemanželské matky s jinými muži za prokázanu či nikoliv, a bude-li jí míti za dokázanu, zdali tato okolnost jí v konkrétním případě odnímá hodnověrnost stran pohlavních styků se žalobcem v kritické době (rozh. č. 10585 Sb. n. .s). Nebylo proto potřebí již nyní provésti další důkazy o důkazní moci jednotlivých průvodů (§ 503 č. 2 c. ř. s.) a nižší soudy posoudily věc nesprávně po právní stránce, když neuznaly na povolení obnovy. Bylo proto rozhodnuto, jak shora uvedeno.

Čís. 16370.

Pracovní soudy podle zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. nejsou příslušné pro spory, jimiž se zaměstnanec domáhá na zaměstnavateli náhrady za srážky z platu na základě mimosoudní dohody narovnáním.

Rozhodl-li o takovémto sporu odvolací soud v senátě složeném podle § 32 zák. o prac. soud. č. 131/1931 Sb. z. a n., jest odvolací řízení zmatečné, třebaže okresní soud označil své rozhodnutí jako rozsudek vydaný v řízení podle zákona o pracovních soudech (čl. IV, odst. 2, zák. č. 251/1934 Sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 7. října 1937, Rv I 477/37.)

Žalobce při ústním jednání, konaném dne 14. června 1935 o žalobním nároku pro předčasné propuštění, rozšířil žalobu podanou na žalovanou firmu u okresního soudu v S. (kde není zřízeno oddělení pro pracovní spory) též na zaplacení 9.217 Kč s přísl., vyvozuje tento rozšířený žalobní nárok výslovně ze zvláštního narovnání sjednaného v prosinci 1934, podle něhož se žalovaná firma, u níž byl žalobce zaměstnán až do roku 1935, zavázala zaplatiti žalobci zažalovanou částku jako náhradu za vykonané 10% srážky z jeho služebního platu. Soud prvního st. l. i c e uznal podle žaloby rozsudkem, jež označil jako rozsudek vydaný v řízení podle zákona o pracovních soudech (čl. IV, odst. 2, zák. č. 251/1934 Sb. z. a n.). Odvolací soud potvrdil napadený rozsudek v příčině rozšíření části žaloby, a to jako odvolací soud pro spory pracovní v senátě složeném vedle soudců z povolání i z přisedících.

Nejvyšší soud z podnětu dovolání žalované firmy zrušil v části týkající se rozšířeného žalobního nároku 9.217 Kč s přísl. rozsudek odvolacího soudu i s řízením mu předcházejícím, počínajíc ústním jednáním odvolacím, pro zmatečnost a vrátil věc odvolacímu soudu, aby o částce 9.217 Kč s přísl. dále jednal a znovu rozhodl v senátě složeném podle 7 j. n.

D ů v o d y:

O částku 9.217 Kč s přísl. rozšířil žalobce žalobu při ústním jednání na prvém soudě dne 14. června 1935 a tuto část žalobního nároku opřel o zvláštní narovnání z prosince 1934, jímž se mu prý žalovaná firma zavázala zaplatiti uvedenou částku jako náhradu za dříve vykonané 10% srážky z jeho služebního platu. Jde tudíž v té části žaloby o splnění zvláštního ujednání jako smlouvy novační a nikoliv o nárok z poměru pracovního nebo služebního podle § 1 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. neb o náhradní nárok z takového poměru podle § 2 právě dotčeného zákona. Jednaje o této části žalobního nároku, proti níž žalovaná firma nevznesla námitku nepřislušnosti okresního soudu hledíc na hodnotu předmětu sporu podle §§ 49, 50 j. n., nejednal a nerozhodl prvý soud jako soud příslušný podle § 42 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n., a neplatilo proto pro řízení odvolací ani ustanovení čl. IV zák. 251/1934 Sb. z. a n., že o odvolání z rozsudku okresního soudu ve sporech pracovních o hodnoty vyšší než 300 Kč rozhoduje odvolací soud podle předpisu § 33 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. v senátě složeném podle § 32 téhož zákona. Na způsob řízení u soudu odvolacího nemohlo mít zejména vliv to, že prvý soud uvedl v rozsudku, že jej vydal v řízení podle zákona o pracovních

soudech, ježto takováto poznámka v jeho rozsudku má význam evidenční a nikoli právní účinky rozhodnutí o příslušnosti soudu jako soudu podle § 42 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. Jednal-li odvolací soud o odvolání žalované firmy i v této části v senátě složeném ze tří soudců z povolání a ze dvou přísedících a v takto složeném senátě také o odvolání rozhodl, nebyl řádně obsazen. Jde o zmatečnost podle § 477 č. 2 c. ř. s. a § 28 č. 2 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n., k níž bylo přihlédnuto z úřadu (§§ 471 č. 7, 513 c. ř. s.). Napadený rozsudek i s řízením mu předcházejícím u odvolacího soudu bylo proto v dotčené části zrušiti a odvolacímu soudu uložiti, aby o odvolání dále jednal a znovu rozhodl v senátě obsazeném podle § 7 j. n., aniž se bylo třeba obíratí vývody dovolání ve věci samé.

Čís. 16371.

§ 56, odst. 4, živn. ř. o právu zůstavitelovy vdovy provozovati dále živnost po zemřelém manželovi na jeho živnostenský list nebo koncesi neomezuje zůstavitele v jeho právu nakládati se živnostenským podnikem na případ smrti a nebrání, aby tehda, pořídil-li zůstavitel o onom podniku, byl podnik ten pojat do pozůstalostního soupisu v obecné hodnotě, kterou spoluurčují též poměry podniku, jako jméno závodu, jeho pověst, okruh zákaznictva a podob.

(Rozh. ze dne 7. října 1937, Rv I 1038/37.)

Srov. rozh. č. 12420 Sb. n. s.

Zůstavitel Ferdinand M. ustanovil ve své závěti ze dne 4. ledna 1928 mimo jiné, že jeho obchod provozovaný pod firmou »F. M.« má připadnouti všem dědicům rovným dílem. Tvrdíce, že obchodem byly míněny nejen hmotné statky (zařízení a zásoby zboží), nýbrž i statky nehmotné, jako na př. stálé zákaznictvo zůstavitelova obchodu, pověst firmy a její solidnost, jakož i jeho poloha a bonita, navrhli testamentární dědicové, aby zůstavitelův obchod byl v této ideální hodnotě pojat do soupisu pozůstalosti a aby jim byl v tomto stavu odevzdán. Proti tomu se ohradily zůstavitelova vdova Alžběta M. a nezletilé zůstavitelova dcera Annamarie M., namítajíce, že zůstavitelův obchod nemá takové hodnoty hledíc na to, že jim přísluší živnostenské oprávnění podle § 56, odst. 4, živn. ř. a že ony nedávají dědicům toto své právo k dispozici. Soud první stolice zamítl návrh dědiců. Rekursní soud vyhověl návrhu a uložil prvému soudu, aby podle zákona dále jednal.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu Alžběty M., opět provdané P.

Důvody :

V rozhodnutí č. 12420 Sb. n. s. nejvyšší soud zevrubně vyložil, že nelze § 106 nesp. pat. vykládati tak úzce, jak to činí stěžovatelka. Stačí proto odkázati ji v té příčině na uvedené rozhodnutí, od něhož se